

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6597/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Здравковић, адвокат из ..., против туженог Компаније „Дунав осигурање“ адо Београд, чији је пуномоћник Зоран Пешић, адвокат из ..., ради стицања без основа и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2209/22 од 21.11.2024. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2209/22 од 21.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2209/22 од 21.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2209/22 од 21.11.2024. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 20616/21 од 22.11.2021. године, у ставу првом и обавезујућем делу става трећег изреке, којима је обавезан тужени да тужиљи на име стицања без основа исплати 2.673,00 динара и на име накнаде штете 11.470,00 динара, са законском затезном каматом од 19.11.2018. године до исплате, као и на име трошкова поступка 45.432,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса,

правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву који се односи на стицање без основа и накнаду штете, усвајањем тужбеног захтева. Тужила је са туженим 22.04.2015. године закључила уговор о кредиту за плаћање трошкова осигурања и регистрације возила по којем је тужила требало да врати укупно 14.199,44 динара са роком отплате од 6 месеци. Послодавац тужиле је по том основу од зараде тужиле одбијао рате кредита и уплаћивао туженом у уговореном року и у току 2016. године је обавестио туженог да су све рате исплаћене. Међутим, банка није евидентирала уплату која је извршена 10.07.2015. године у износу од 2.358,24 динара. Тужени је због тога поднео предлог за извршење и у извршном поступку је од тужиле наплаћен главни дуг и трошкови извршног поступка, што тужени није спорио. Како је тужени од тужиле наплатио износ од 2.673,00 динара иако у том моменту није постојао дуг тужиле, неосновано се обогатио и изазвао је штету тужиле у висини трошкова извршног поступка, применом члана 210. и 154. став 1. Закона о облигационим односима, због чега је тужбени захтев усвојен.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа и накнаде штете поднета је 19.11.2018. године, а вредност предмета спора је 14.143,00 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић